

Eucharisztikus csoda Sokólkában: Az Ostya egy haldokló férfi szívszövetét tartalmazza

2008 októberében eucharisztikus csoda történt Lengyelországban, Sokólkában. Az azóta elvégzett laboratóriumi elemzések megerősítik: a szívizomrostok és a kenyér szerkezete úgy fonódnak egybe, hogy azt bármiféle eszközzel képtelenség reprodukálni.

2008. október 12-én, a reggel fél 9-es szentmise során a sokólkai Szent Antal-plébániatemplomban egy felszentelt Ostya kiesett az egyik pap kezéből, közel az oltárhoz. Az atya félbeszakította az áldoztatást, felvette az Ostyát, és a liturgikus előírásoknak megfelelően egy kis víztartó edénybe helyezte – néhány templomban a tabernákulum mellett található egy ilyen edény, amelyben a pap leöblítheti kezét az áldoztatás után. Az ostyának fel kellett volna oldódnia a vízben.

Julia Dubowska nővér, az Eucharisztikus Nővérek Kongregációjának tagja volt ekkor a sekrestyés. A szentmise végén Stanisław Gniedziejko atya kérésére egy másik edénybe öntötte át a vizet és az Ostyát. Tudván azt, hogy a megszentelt ostya egy idő múlva feloldódik, az új edényt a plébánia sekrestyéjében található széfben helyezte el, melyhez csak neki és a plébánosnak volt kulcsa.

Egy héttel később, október 19-én, missziós vasárnapon, amikor az atya érdeklődött az Ostya állapota felől, Julia nővér a széfhez ment. Miközben kinyitotta ajtaját, kovásztalan kenyér finom illatát érezte. Az edényben a még mindig javarészt érintetlen ostya közepén egy görbe, fényes vörös foltot, egyfajta vérfoltot vett észre: egy test élő darabkáját, amely azonban nem festette pirosra a vizet.

A nővér azonnal értesítette Gniedziejko atyát, aki hívta a plébánia többi papját és az épp ott tartózkodó misszionáriust, Ryszard Górowskit is. Mindnyájan elámultak és elnémultak annak hatására, amit láttak.

Az eseményről, tekintve annak jelentőségét, hallgattak, és azonnal értesítették Białystok érsekét, Edward Ozorowskit, aki az érsekség titkárával és más egyházmegyei tisztviselőkkel Sokólkába utazott. A főpásztor elrendelte, hogy az Ostyát biztos helyen őrizzék, várva, mi fog történni.

Október 29-én az Ostyát tartalmazó edényt átvitték a plébániaépület Isteni Irgalmasság-kápolnájába, és a tabernákulumban helyezték el. Másnap az érsek döntése értelmében a vérfoltos Ostyát kivették a vízből, és egy kis korporáléra helyezték, amelyet visszatettek a tabernákulumba. Az Ostyát ilyen módon őrizték három éven át, majd 2011. október 2-án ünnepélyesen átvitték a templomba.

Az első évben teljes titok övezte az eseményeket. Közben az egyházi hatóságok mérlegelték, mit tegyenek. 2009. január közepén az Ostya megváltozott töredéke természetes módon kiszáradt, és úgy nézett ki, mint egy vérfolt vagy egy rög, alvadék; ettől kezdve külsőleg nem történt rajta változás. Még ugyanebben a hónapban az érsek kórszövettani vizsgálatokat kért, március 30-án pedig egyházi bizottságot állított fel a jelenség tanulmányozására.

A megváltozott Ostya egy darabját két szakértő, Maria Sobaniec-Łotowska és Stanisław Sulkowski orvosprofesszorok elemezték egymástól függetlenül. Mindketten kórszövettani szakorvosok a białystoki orvostudományi egyetemen. Az elemzéseket az intézmény morfológiai osztályán végezték el. A szakemberek munkájukat a Lengyel Tudományos Akadémia Tudományos Etikai Bizottságának direktíváival összhangban lévő tudományos normatíváknak és kötelezettségeknek megfelelően végezték. A vizsgálatokat kimerítően leírták és lefényképezték. A teljes dokumentációt átadták a białystoki érsekségnek.

Amikor a mintadarabokat elemzésre átvették, a felszentelt Ostya nem feloldott része beágyazódott a ruhaanyagba, amelyen feküdt. Mindazonáltal a vörös vérrög olyan világos

volt, mint mindig. Az Oostyának ez az átalakult része száraz és törékeny volt, elválaszthatatlanul összefonódott a töredék többi részével, amely megtartotta kenyér alakját. A mintadarab elég nagy volt ahhoz, hogy elvégezhessek rajta az összes szükséges vizsgálatot.

Az egymástól független vizsgálatok eredményei tökéletesen megegyeztek. Azt a végkövetkeztetést vonták le, hogy az Ostya átalakult töredékének szerkezete azonos egy halálhoz közel álló élő ember miokardiális (szív) szövetével. Maria Sobaniec-Łotowska orvosprofesszor nyilatkozata szerint a szívizomrost szerkezete mélyen egybefonódik a kenyérével, olyan módon, hogy azt bármiféle eszközzel lehetetlen létrehozni.

A vizsgálatok bebizonyították, hogy a felszentelt Ostyához semmiféle idegen anyagot nem adtak. Viszont az Ostya egy része felvette egy halálhoz közel álló ember szívmának alakját. Ez a fajta jelenség természettudományos módszerrel megmagyarázhatatlan.

A katolikus templomok oltárain világszerte mindennap megtörténik a legnagyobb lehetséges csoda: a kenyér és a bor átváltozása Krisztus valóságos Testévé és Vérévé. Ennek ellenére, amikor szentáldozásban részesülünk, annak igazi természetét csak hitünkkel érinthetjük meg, mert érzékeink pusztán a kenyeret és a bort észlelik, amelyek az átváltoztatáskor fizikailag változatlanok maradnak. Mit adhat hozzá hitünkhöz a Lengyelországban, Sokólkában történt eucharisztikus esemény?

A kórszövettani vizsgálatok 2009. január 21-ei eredményeit belefoglalták a białystoki érseki kúria dokumentációjába. A kúria hivatalos közleménye szerint „A Sokólkában történtek nem ellenkeznek az Egyház hitével, inkább megerősítik azt. Az Egyház vallja, hogy az átváltoztatás szavaira, a Szentlélek erejéből, a kenyér átalakul Krisztus Testévé, a bor az Ő Vérévé. Felhívás ez az esemény az Eucharisztia minden kiszolgáltatójának, hogy az Úr Testét hittel és gonddal osszák ki, a hívek pedig imádattal fogadják Őt”.

Forrás: Vatikáni Rádió
Magyar Kurír, 2017. november 7.